

Lab-1. Signali

Mehanizam signala na razini operacijskog sustava omogućava obradu događaja koji se pojavljuju paralelno s normalnim radom programa, tj. procesa, tj. njegove dretve.

Po tome je signal sličan mehanizmu prekida na razini procesora: procesor izvodi neku dretvu koju prekida prekid neke naprave. Procesor tada privremeno prekida izvođenje dretve spremajući kontekst, te skače na obradu prekida naprave. Po završetku obrade prekida vraća se i nastavlja s dretvom (obnavlja njen kontekst). Slično signali prekidaju dretvu, poziva se funkcija za obradu signala (prepostavljena ili zadana u programu) te se po njenom završetku vraća u dretvu i nastavlja s njenim radom.

Razmotrimo primjere signala SIGINT (*signal interrupt*) i SIGTERM (*terminate*). Procesu se SIGINT šalje kad ga se želi prekinuti u radu. Najčešće je to „nasilan“ prekid zbog neke greške u izvođenju procesa. S druge strane, SIGTERM također služi za prekid rada procesa, ali najčešće zbog drugih razloga, ne zbog grešaka programa, npr. pri gašenju sustava kad treba ugasiti sve procese, posebice one „u pozadini“ (servise).

U terminalu, aktivnom procesu ćemo SIGINT poslati kombinacijom tipki `Ctrl+C` i proces će se prekinuti (uobičajeno ponašanje). Signal se može poslati i posebnim naredbama ljske ili drugim programima preko sučelja OS-a. Naredbom `kill` signal možemo poslati procesu ako znamo njegov identifikacijski broj (PID) sa:

```
$ kill -<id_signala> <PID>
```

Neka proces ima PID 2351 tada mu SIGTERM možemo poslati sa:

```
$ kill -SIGTERM 2351
```

Znak \$ predstavlja prefiks u naredbenom retku ljske, nije dio naredbi.

Za većinu signala program može sam definirati što da se napravi u slučaju primitka. Ukoliko se to ne napravi, koristiti će se „uobičajeno“ ponašanje. Za većinu signala će to značiti prekid izvođenja programa, kao što je to za SIGINT i SIGTERM.

Program definira ponašanje za signal tako da OS-u kaže koju funkciju definiranu programom treba pozvati za pojedini signal. Postoji nekoliko sučelja za definiranje ponašanja programa za neki signal. Starija signal i sigset se nastoje zamijeniti novijim sigaction, pa će se on koristiti na primjeru u nastavku.

U primjeru se maskiraju tri signala SIGUSR1, SIGTERM i SIGINT. Signal SIGUSR1 je „korisnički“ signal, bez posebne namjene. Ovdje se on koristi kao simulacija pojave nekog događaja na koji treba nešto napraviti, što se ovdje simulira. SIGTERM i SIGINT će po ispisu poruke prekinuti izvođenje procesa, s time da se u ovom primjeru sa SIGTERM ne izlazi odmah već samo preko varijable `nije_kraj` označi da treba završiti s radom.

Opis linija koda je naveden unutar samog programa.

```

#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <unistd.h>
#include <signal.h>

/* funkcije za obradu signala, navedene ispod main-a */
void obradi_dogadjaj(int sig);
void obradi_sigterm(int sig);
void obradi_sigint(int sig);

int nije_kraj = 1;

int main()
{
    struct sigaction act;

    /* 1. maskiranje signala SIGUSR1 */
    act.sa_handler = obradi_dogadjaj; /* kojom se funkcijom signal obrađuje */
    sigemptyset(&act.sa_mask);
    sigaddset(&act.sa_mask, SIGTERM); /* blokirati i SIGTERM za vrijeme obrade */
    act.sa_flags = 0; /* naprednije mogućnosti preskočene */
    sigaction(SIGUSR1, &act, NULL); /* maskiranje signala preko sučelja OS-a */

    /* 2. maskiranje signala SIGTERM */
    act.sa_handler = obradi_sigterm;
    sigemptyset(&act.sa_mask);
    sigaction(SIGTERM, &act, NULL);

    /* 3. maskiranje signala SIGINT */
    act.sa_handler = obradi_sigint;
    sigaction(SIGINT, &act, NULL);

    printf("Program s PID=%ld krenuo s radom\n", (long) getpid());
    /* neki posao koji program radi; ovdje samo simulacija */
    int i = 1;
    while(nije_kraj) {
        printf("Program: iteracija %d\n", i++);
        sleep(1);
    }
    printf("Program s PID=%ld zavrsio s radom\n", (long) getpid());

    return 0;
}

void obradi_dogadjaj(int sig)
{
    int i;
    printf("Pocetak obrade signala %d\n", sig);
    for (i = 1; i <= 5; i++) {
        printf("Obrada signala %d: %d/5\n", sig, i);
        sleep(1);
    }
    printf("Kraj obrade signala %d\n", sig);
}

void obradi_sigterm(int sig)
{
    printf("Primio signal SIGTERM, pospremam prije izlaska iz programa\n");
    nije_kraj = 0;
}

void obradi_sigint(int sig)
{
    printf("Primio signal SIGINT, prekidam rad\n");
    exit(1);
}

```

Za pokretanje i demonstraciju potrebno je otvoriti dvije konzole/terminala, u jednoj će se pokrenuti program, a u drugoj naredbom `kill` slati signale, osim signala SIGINT koji se može poslati izravno s `Ctrl+C`. Primjeri rada prikazani su u dva stupca: s lijeve strane je ispis programa, a s desne naredbe koje su pokretane u drugoj konzoli u datom trenutku.

Primjer 1. Slanje SIGINT sa Ctrl+C

Terminal 1	Terminal 2
<pre>\$ gcc sig-primjer-1.c -o sig1 \$./sig1 Program s PID=14284 krenuo s radom Program: iteracija 1 Program: iteracija 2 Program: iteracija 3 ^CPrimio signal SIGINT, prekidam rad \$</pre>	

U prvom primjeru prikazano je slanje signala SIGINT preko kratice `Ctrl+C` (drugi terminal se u ovom primjeru nije koristio). Pri primitku signala pozvala se zadana funkcija koja je dotično ispisala te završila s radom. Isti signal se može poslati i naredbom `kill`, samo prvo treba zapamtiti PID procesa.

Primjer 2. Slanje SIGINT sa kill

Terminal 1	Terminal 2
<pre>\$./sig1 Program s PID=14296 krenuo s radom Program: iteracija 1 Program: iteracija 2 Program: iteracija 3 Primio signal SIGINT, prekidam rad \$</pre>	<pre>\$ kill -SIGINT 14296</pre>

Slično je i sa slanjem drugih signala.

Primjer 3. Slanje SIGTERM

Terminal 1	Terminal 2
<pre>\$./sig1 Program s PID=14299 krenuo s radom Program: iteracija 1 Program: iteracija 2 Program: iteracija 3 Primio signal SIGTERM, pospremam prije izlaska iz programa Program s PID=14299 zavrsio s radom \$</pre>	<pre>\$ kill -SIGTERM 14299</pre>

Primjer s očekivanom obradom za SIGUSR1 je u nastavku.

Primjer 4. Slanje SIGUSR1

Terminal 1	Terminal 2
<pre>\$./sig1 Program s PID=14425 krenuo s radom Program: iteracija 1 Program: iteracija 2 Pocetak obrade signala 10 Obrada signala 10: 1/5 Obrada signala 10: 2/5 Obrada signala 10: 3/5 \$</pre>	<pre>\$ kill -SIGUSR1 14425</pre>

<pre>Obrada signala 10: 4/5 Obrada signala 10: 5/5 Kraj obrade signala 10 Program: iteracija 4 Program: iteracija 5 ^CPrimio signal SIGINT, prekidam rad \$</pre>	
---	--

Po primitu signala skače se u funkciju za obradu, a po dovršetku obrade vraća tamo gdje se stalo (u petlju u `main`). Pri prihvatu prekida automatski je pohranjen kontekst dretve u tom trenutku prije nego li ona kreće s obradom signala. Taj se kontekst poslije obnavlja i dretva normalno nastavlja s radom.

U obradi signala `SIGUSR1` privremeno se ne prihvataju novi signali `SIGUSR1` – to je uobičajeno ponašanje za svaki signal, on se privremeno blokira dok se prethodni istog tipa obrađuje. Međutim, u programu je pri maskiranju tog signala definirano da i `SIGTERM` ne prekida obradu signala `SIGUSR1`. Ti se signali obrađuju naknadno. Navedeno ponašanje pokazano je u sljedećem primjeru.

Primjer 5. Slanje više signala

Terminal 1	Terminal 2
<pre>\$./sig1 Program s PID=14492 krenuo s radom Program: iteracija 1 Program: iteracija 2 Pocetak obrade signala 10 Obrada signala 10: 1/5 Obrada signala 10: 2/5 Obrada signala 10: 3/5 Obrada signala 10: 4/5 Obrada signala 10: 5/5 Kraj obrade signala 10 Pocetak obrade signala 10 Obrada signala 10: 1/5 Obrada signala 10: 2/5 Obrada signala 10: 3/5 Obrada signala 10: 4/5 Obrada signala 10: 5/5 Kraj obrade signala 10 Primio signal SIGTERM, pospremam prije izlaska iz programa Program s PID=14492 zavrsio s radom \$</pre>	<pre>\$ kill -SIGUSR1 14492 \$ kill -SIGUSR1 14492 \$ kill -SIGTERM 14492</pre>

Drugi signal `SIGUSR1` je prihvaćen tek nakon što je prvi obrađen, tj. on je do tada „bio na čekanju“. Slično je i sa signalom `SIGTERM` koji je prihvaćen tek po završetku druge obrade.

Ponašanje procesa na signal može biti:

1. obrada na uobičajeni način (prepostavljeni), kada programom nije drukčije definirano,
2. obrada zadatom funkcijom (npr. sa `sigaction`),
3. privremeno ne prihvataj signal – blokiraj signal te
4. ignoriraj signal.

Načini 1, 2 i 4 mogu se postaviti sučeljem `sigaction`, uz konstantu `SIG_DFL` za 1, adresu funkcije za 2 te `SIG_IGN` za ignoriranje signala. Ponašanje za 3 se automatski postavlja pri

prihvatu signala. Sučeljem `sigset` i konstantom `SIG_HOLD` može postaviti ponašanje 3 kao i pozivom funkcije `sighold`.

Ponekad želimo da se unutar obrade jednog signala ne prihvaćaju drugi signali, barem u dijelovima obrade. Isto tako, u drugim dijelovima obrade bi željeli ponovno prihvaćati signale. Ovo se može postići na nekoliko načina.

Jedan (jednostavniji, sa „starijim sučeljem“) je pozvati `sighold(sig)` za svaki signal koji želimo privremeno blokirati, odnosno, `sigrelse(sig)` za svaki signal koji želimo opet omogućiti.

Drugi (preporučeni) je koristiti `pthread_sigmask`, ili `sigprocmask` npr. kodom:

```
void blokiraj_odblokiraj_signale(int blokiraj)
{
    sigset_t signali;
    sigemptyset(&signali);
    sigaddset(&signali, SIGTERM);
    sigaddset(&signali, SIGINT);
    if (blokiraj)
        pthread_sigmask(SIG_BLOCK, &signali, NULL);
    else
        pthread_sigmask(SIG_UNBLOCK, &signali, NULL);
}
```

Signale procesu šalje operacijski sustav radi svojih razloga ili na zahtjev nekog procesa. U gornjim primjerima se signale slalo naredbom (programom) `kill` ili izravno preko `Ctrl+C` što je ljudska interpretirala kao zahtjev za slanjem signala i poslala to procesu koji je pokrenula.

Mnogi mehanizmi operacijskog sustava (UNIX) zasnivaju se na korištenju signala. Periodičke operacije moguće je napraviti tako da se od OS-a traži periodičko slanje signala s kojim se onda povezuje funkcija (npr. `setitimer`). Obična operacija `sleep(x)` ostvaruje se preko signala: dretva najprije od OS-a traži slanje signala nakon x sekundi (`alarm(x)`), a potom pauzira svoje izvođenje (`pause()`). Stoga se može dogoditi da takva odgoda sa `sleep(x)` ne traje x sekundi već manje. U simulaciji je poželjno `sleep(x)` zamijeniti petljom s x iteracija u kojoj se koristi `sleep(1)` da se smanji greška u odgodi.